

[Holstein.]

være Tale om yderligere Diskussion om Fredningsbestemmelserne, vilde jeg tiltræde disse Bestemmelser. Men da jeg mener, at det vil have overordentlig stor Betydning, hvis dette Lovforslag kunde vedtages med en i alle Maader enstemmig Tilslutning fra Partierne her i Folketinget og sendes op til Landstinget blot til Accept — derved vilde det Resultat være opnaaet, at denne Sag nu virkelig havde faaet en solid og lødig, saglig Løsning, som for en lang Tid satte den udenfor Diskussionen og udenfor Adresser fra Jagtforeninger og private til Landbrugsminister og Rigsdag om Ændringer i Jagtloven —, da jeg altsaa anser dette for overordentlig vigtigt, vil jeg udkaste den Tanke, om man ikke kunde tænke sig at enes om et Kompromis med Hensyn til nogle af de betydningsfuldste Fredningsbestemmelser, hvor der er Divergenser mellem Venstres Forslag og Regeringspartierne.

Bl. a. vilde jeg henstille, at man med Hensyn til Fredningsbestemmelserne for Svømmeænder og Taffelænder for at imødekomme Venstre gik ned fra Tidsfristen 1. August til 24. Juli. For en Mængde Landboere — og det er jo dog ude paa Bondelandet, som man siger, at Vildtet findes og i det store og hele yngler — er Forholdet det, at Gang paa Gang er der i Mose og Kær Kuld af Ællinger, som er fløjet bort den 1. August, og som kun ganske tilfældigt og saare sjældent kommer tilbage. Landmanden har maaske gaet og glædet sig over et eller flere Kuld Ællinger i sin Mose eller sit Kær; nu skulde han have haft Jagt paa dem den 1. August, men saa kommer 1. August, og saa er der ingen, og hele August gaar, og der er ingenting.

Hvis man derimod her sætter Fristen til 24. Juli, vil man opnaa, at der for mange Kulds Vedkommende vilde blive Mulighed for Udbytte for den paagældende Ejer, paa hvis Grund Kuldene er udruget; og man vilde endvidere ved at udsætte Tiden en Uge fra den gamle Bestemmelse, fra 15. Juli til 24. Juli, vinde en Uge i Fredningstiden og derved opnaa, at Risikoen for, at grønne Ællinger eller smaa Ællinger, som ikke kan flyve, blev gjort til Genstand for Masse mord, bliver reduceret det mest mulige. De smaa Kuld, som ikke kan flyve i Tiden efter 24. Juli, er Undtagelserne; derimod ses det ofte, at der er Kuld, som ikke kan flyve i Ugen fra 15. Juli til 24. Juli. Bare den ene Uge betyder ganske overordentlig meget for Udviklingen af Ændernes Flyvedygtighed, og jeg synes ikke, der er noget forskertset

ved at give Tilladelse til at holde Jagt, saa snart Ænderne kan flyve.

Det, der er Grund til at søge forhindret, er Masse mord, Nedskydning paa Vandet af Ællinger, som endnu ikke er flyvefærdige. Derfor vil jeg meget nødig gaa med til at sætte Fristen tilbage til 15. Juli, men vil ikke finde det urimeligt, om man valgte en Mellemvej og satte Fristen for Jagtens Begyndelse ikke til 1. August, men til 24. Juli. Dette vilde mangfoldige Landboere faa Glæde af, og jeg tror ikke, at Vildandebestanden vilde komme til at lide nogen nævneværdig Skade derved. Skulde der komme enkelte Aar med en streng og haard og langvarig Vinter, saa Ænderne er kommet til at ruge sent og Kuldene derfor bliver smaa, ja, saa har Landbrugsministeren jo Beføjelse til at forlænge Fredningsterminen. Jeg ser derfor ikke, der vil være forskertset noget ved, at man sætter den normale Frist for Jagtens Begyndelse for Svømmeænder eller Taffelænder til 24. Juli i Stedet for til 1. August.

Samtidig vilde jeg ønske, at man vilde sætte den normale Frist — Landbrugsministeren kan jo, som sagt, altid forandre den — for Agerhøns til 24. September. Det er næsten umuligt at faa nogen Fornøjelse i det store og hele af Agerhønsjagten efter den 1. Oktober, for saa holder Agerhønsene ikke. Saa er man begyndt paa Efteraarspløjningen, og saa er der Roeoptagning og Uro paa Markerne ustandseligt; Hønsene er store, Hønsene er skræmte, Hønsene er vilde; saa efter den Tid er der ikke meget Udbytte og Fornøjelse at vinde ved Agerhønsjagten. Der kan selvfølgelig være Aar, hvor det maa være nødvendigt af Hensyn til Fredningen at sætte Terminen til 1. Oktober eller udskyde den endnu længere for at frede Agerhønsbestanden; men jeg vilde ønske, at man vilde sætte den normale Frist i Stedet for som foreslaaet af Regeringspartierne til 18. September til 24. September. Her vilde det nemlig have den samme Virkning, som naar man gaar fra 15. Juli til 24. Juli for Ændernes Vedkommende. Agerhønsene vil være flyvefærdige den 24. September, men er det ikke eller flyver i hvert Fald meget daarligt den 18. September, saa denne ene Uges Vinding vilde have megen Betydning for Bevarelsen af Agerhønsbestanden.

Derimod vil jeg meget henstille, at man ikke forlader den Frist, 1. Oktober, som er sat i Regeringsforslaget for Fasanjagten, men som Venstre foreslaar nedsat til 21. September. Fasanjagt i en Roe-